

Instrucția la zi

Lupii Negri
la
„Anakonda 23”

pagina 4

Oameni, fapte, locuri

Din istorisirile
veteranilor
de război

pagina 3

ORIZONT MILITAR

Editor: Divizia 4 Infanterie „Gemina”

Fondat la 12 februarie 1948 • Serie nouă * Nr. 333 (2109) * 28 iunie 2023 • 8 pagini — 0,7 lei • www.clujarm.ro

ORIZONT MILITAR ÎN ACEST NUMĂR

În obiectiv

Știri din D. 4 I. „Gemina”

- Semimaratonul Eroilor Invictus
- Bilanț
- Acțiuni caritabilă
- Exercițiu
- Pregătire în comun
- Vizită

pagina 2

Ambiția și consecvența cunoaște campioni

Suflet de artist
în cinematografia
românească

pagina 5

Reușite sportive
în competiții
cu tradiție

pagina 8

MiG-21 LanceR, ultima misiune
îndeplinită

pagina 6

Mapamond

Actualitatea militară internațională

- Suplimentarea ajutorului UE pentru Ucraina
- Polonia dorește arme nucleare pe teritoriul său
- Schimburi militare între SUA și Taiwan
- Cooperare militară între China și Vietnam

pagina 7

Ambiția și consecvența cunoaște campioni

Sunt șase ani de când practică sportul de performanță și cinci de când a îmbrăcat uniforma militară. În urmă cu jumătate de an, Oana Dolha a devenit campioană europeană la KEMPO. Acela a fost momentul în care a știut că prin muncă, orice devine posibil. Acum a câștigat și Campionatul Mondial.

Oana Alexandra Dolha este sergent-major la Batalionul 813 Infanterie „Maramureș”, unde ocupă funcția de șef punct comandă mobil și, dintr-o mare pasiune, uneori e șofer pe camion. În perioada 27–29 aprilie, Oana a participat la Campionatul Mondial de KEMPO, care a avut loc în Portugalia, de unde s-a întors cu mult râvnita medalie de aur. În urmă cu șase luni, era proaspăt medaliată cu aur la europene și iată a reușit o nouă performanță.

„M-am antrenat destul de puțin pentru campionatele mondiale, clar nu cât ar fi fost necesar. Fiind început de an de instrucție, am avut foarte multe activități în unitate. Am participat la concursuri aplicativ-militare, la patrulă și duel de foc”, detaliază sergentul-major. Ea a fost șeful lotului care s-a clasat pe locul patru și chiar dacă nu a avut un loc pe podium, pentru ea acea perioadă a reprezentat un antrenament intens, care a ajutat-o în perioada care a urmat.

La plecarea în Portugalia, Oana a sperat la titlul de vicecampioană, pe care l-a și obținut, la categoria —75 de kilograme. Însă așteptările i-au fost depășite total. A adus acasă aurul la categoria —65 de kilograme, căreia i s-au adăugat încă două medalii de bronz la categoria Semi KEMPO și Full KEMPO, la —70 de kilograme.

Fiecare categoria devine mai

dificilă în funcție de numărul de kilograme ale sportivului. Astfel, categoria —75 de kilograme presupune alte dificultăți și necesită un antrenament mai dur, iar adversarele sunt mult mai puternice. Antrenorii

știu acest lucru și pun în aplicare anumite practici, cum ar fi slăbitul intens înainte de competiție, pentru ca sportivii să treacă proba cântarului pentru o categorie mai mică, iar apoi îi pun la îngrășat, fix înainte de concurs.

Experiența din Portugalia a fost pentru Oana Dolha una destul de solicitantă: „Concurența a fost foarte mare, iar sportivii foarte bine pregătiți. M-am luptat cu sportive de 20–21 de ani, iar vârsta aici e din nou un avantaj. Însă se pare că am

avut alte atuuri. Concurența a fost enormă și datorită numărului mare de participanți, peste o mie, la diverse categorii. S-a lăsat cu multe accidentări, coaste rupte, ochi învinețiți, însă mă bucur că eu am scăpat doar cu mici vânătăi, care sunt normale în acest sport.”

România a participat cu un lot de aproximativ 80 de sportivi, foarte bine motivați, și a câștigat acest campionat mon-

Oana, ca de fiecare dată după o reușită într-o competiție, a fost întorcerea la unitate, încărcată de medalii. „Am fost chemată în fața formației și atât comandantul, cât și colegii m-au primit foarte frumos. Chiar și șefii mei de la Brigada 81 Mecanizată mi-au transmis felicitări. Am fost desemnată Omul anului pe SMFT. A fost un an greu, însă plin de satisfacție”, a conchis Oana.

Urmează, așa cum e normal, o mică pauză de la antrenamente, dar va relua pregătirile pentru campionatul european, din octombrie. După medalia de aur de la mondiale, cel mai mult își dorește să lupte în MMA: „Ar fi apogeul carierei mele sportive. Acest lucru necesită antrenament zilnic și un psihic de fier”.

Cu toate că a demonstrat din plin forța de care dă dovadă, Oana încă se confruntă cu mentalitatea unor bărbați, care îi reamintesc că rolul femeii e lângă familie, că nu are ce căuta în armată și cu atât mai puțin într-un sport de contact cum e KEMPO. Recunoaște că încă o afectează aceste vorbe, însă crede că ele fac parte din antrenamentul psihic și învață să le gestioneze. I-a fost și îi este sprijin pe acest drum iubitul ei, maestru militar și coleg cu ea.

Fără a asculta gura lumii, Oana își dorește o familie, alături de dorința de a deveni ofițer. Însă știe că toate se vor îndeplini la timpul lor, cu multă ambiție și muncă, știe la ce se înhamă, că va fi greu, dar sportul acesta a învățat-o că totul este posibil.

Maior Ionuț SUCIU

■ ■ SEMIMARATONUL EROILOR INVICTUS Cu dorința de a sărbători prin sport eroii și de a promova valorile naționale și respectul față de țară și neamul românesc, Semimaratonul Eroilor Invictus, desfășurat sâmbătă, 27 mai, la Bistrița a reunit la start peste 550 de alergători din țară și străinătate, de toate vârstele, profesioniști sau amatori, militari sau civili.

În cadrul activității un moment aparte l-a constituit acordarea de medalii și diplome, în semn de apreciere, militarilor răniți din echipa Invictus România din partea directorului Statului Major al Apărării, **generalul-locotenent Corneliu Postu**. Evenimentul a fost organizat de Invictus România împreună cu Primăria Bistrița și Brigada 81 Mecanizată „General Grigore Bălan”. (Sublocotenent Raluca MUREȘAN)

■ ■ BILANȚ Echipa de mini-fotbal „GEMINA Cluj” a încheiat anul competițional 2022–2023 cu rezultate extraordinare pe plan local, național și internațional. Aceștia au reușit performanța de a deveni vicecampioni naționali la campionatul Firme și Instituții Deva, campioni europeni „EuroBussines Cup” Antalya, câștigători ai Cupei ATS Cluj și câștigători

ai campionatului „ATS Cluj. Aceste titluri au fost câștigate cu multă muncă, determinare și sacrificii, iar parcursul lor nu se oprește aici, pregătindu-se pentru competițiile importante din acest an. (I. S.)

■ ■ ACȚIUNE CARITABILĂ Militarii B. 183 Art. Mx. „General Ion Dragalina” au desfășurat în preajma Zilei Internaționale a Copilului o acțiune menită să aducă zâmbetul pe buzele copiilor instituționalizați, într-un centru aflat în subordinea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului Timiș.

În acest sens, a fost vizitat Centrul de Plasament din Lugoj, unde au fost împărțite daruri tuturor beneficiarilor prezenți. Copiii s-au bucurat și de prezența unui fotograf profesionist și de o cabină foto portabilă ce i-a condus pe micuți într-o lume fascinantă a poveștilor. (Preot Emanuel GAFIȚA)

■ ■ EXERCITIU Un detașament din cadrul B. 634 I. „Mareșal Jozef Pilsudski”, a marcat în perioada 29 mai — 07 iunie, acțiunile OPFOR, în cadrul exercițiului „Saber Guardian 23”.

Exercițiile tactice în teren, desfășurate cu structurile de nivel pluton, au fost cadrul perfect pentru aplicarea tuturor tehnicilor, tacticilor și pro-

dial la clasamentul pe națiuni.

Iar ca pentru orice sportiv, momentul magic rămâne la finalul unei competiții fără doar și poate, premiarea. „Pare încă un pic ireal. Nici acum, nu realizez în totalitate că am reușit eu această performanță. Am simțit că am muncit enorm și că am primit răsplata pe care o meritam. Intonarea imnului a fost momentul de emoție supremă, alături de mulți români ce au venit să ne susțină din tribune”, a adăugat sportiva emoționată.

Un moment important pentru

cedurilor exersate pe timpul activităților de instruire desfășurate în cazarma de dislocare la pace. Folosirea OPFOR a contribuit la îndeplinirea cu succes a obiectivelor de instruire, stabilite de către organizatorii exercițiului „Saber Guardian 23”, pentru secvența de instruire desfășurată în raionul Bordașani. (Lucian LICHE)

■ ■ PREGĂTIRE ÎN COMUN

Sub motto-ul „Friendship is essentially a partnership” (Aristotel), în perioada 05–12 iunie, militarii B. 72 Ap. CBRN „Negru Vodă” din Sighișoara și ai Bg. 31 CBRN / Garda Națională a Statului Alabama au desfășurat o nouă etapă privind instruirea în comun a specialiștilor CBRN la exercițiul „CARPATHIAN DRAGON 23” în Fort McClellan / Alabama SUA.

Pe timpul instruirii în comun, specialiștii din cadrul B. 72 Ap. CBRN au participat la activități de instrucție privind cunoașterea și modul de lucru cu echipamentele din dotarea structurilor de apărare CBRN, au executat ședințe individuale de tragere cu armamentul din dotarea partenerului american și

au participat activ la exerciții de rezolvare a unor situații tactice, specifice domeniului CBRN, fiind integrați în cadrul unui exercițiu tactic adaptat la situația de securitate internațională.

Activitățile desfășurate între militarii români și cei americani au venit în sprijinul consolidării și dezvoltării parteneriatului strategic încheiat între România și Statul Alabama. (I. S.)

■ ■ VIZITĂ Secretarul de stat în domeniul politicii de apărare, planificării apărării naționale și interoperabilității militare a Republicii Moldova, **Valeriu Mija**, împreună cu Secretarul de stat pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale, **Simona Cojocaru** au efectuat luni, 12 iunie, o vizită de lucru la comandamentul D. 4 I. „Gemina”, unde au fost întâmpinați de comandantul diviziei, **generalul de brigadă Bogdan Cernat**. Activitatea a cuprins un briefing de prezentare a unității, urmat de o vizită la Muzeul „Mareșal Constantin Prezan”, filiala din Cluj-Napoca a Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I” din incinta comandamentului diviziei. (Plutonier-major Ștefan SZABO)

Din istorisirile veteranilor de război

La centenar

Colonelul (retr.) Gheorghe Vrapciu, veteran al celui de-Al Doilea Război Mondial, a împlinit joi, 11 mai, venerabila vârstă de 100 de ani. Cu această ocazie a fost sărbătorit la Cluj, în casa care poartă atât de multe amintiri. A fost vizitat de reprezentanți ai Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, Centrului Militar Zonal Cluj și Asociației „Mareșal Constantin Pre-

zan”, pentru a fi alături de el și de familia sa în această zi deosebită.

De fiecare dată când astfel de evenimente se ivesc ne dorim și noi, cei de la ziarul „Orizont militar”, să fim alături și să ascultăm povești despre perioade de care am avut ocazia să citim doar în cărți. Chiar dacă anii sunt mulți la număr, colonelul Vrapciu își aduce aminte atât de multe întâmplări, încât detaliile pe care le oferă din fiecare poveste ar uimi pe oricine. Fiind artilerist, la artileria grea, în unitățile operative ale armatei în cel de-Al Doilea Război Mondial, auzul colonelului s-a deteriorat, din păcate, în timp, datorită uzurii prea mare.

Și-a dorit să fie militar încă din liceu, când era elev la o instituție de învățământ cu tradiție, Liceul „Andrei Șaguna” Brașov, unde a avut profesori de excepție, dar și colegi cu o bună pregătire. Instituția, înființată în anul 1850, pe lângă partea de învățământ, era una care ținea foarte mult la tradiție, având orchestră simfonică, de muzică clasică, de acordeoane și fanfară, se manifesta așadar pe toate planurile. „Acest liceu m-a format și pe mine ca personalitate, din cei care am absolvit și am dat bacalaureatul, foarte mulți ajungând în categoria oamenilor intelectuali. De exemplu, din promoția mea, din 37 de elevi, 22 au fost medici, 5 farmaciști, iar 7 ingineri. Iar militari am fost doar 2. În 1943 am intrat apoi în școala militară, iar evenimentele care au urmat pentru țara noastră au avut repercursiuni, inevitabil, și asupra foștilor mei colegi de liceu. Am fost trimis imediat pe front, după un an de zile de la absolvirea liceului, participând la evenimentele de după 23 august, două baterii din unitatea noastră fiind trimise în zona Brașovului să apere batalionul

de vânători de munte și alte unități care se aflau în sprijin. Am ținut piept unităților maghiare care voiau să intre în Brașov, operațiune care a durat câteva săptămâni. În anul următor am fost trimis din nou pe front, fiind avansat elev plutonier-adjutant pe frontul de Vest, luptând până spre încheierea războiului, aproape de Praga. Avansarea mea ca ofițer de artilerie s-a desfășurat chiar în ziua de 10 mai, zi națională în România la acea vreme”, ne-a povestit colonelul Vrapciu. A trecut prin multe evenimente, care mai de care mai dificile, în cadrul unei unități cu tradiție, Divizionul 2 Obuziere de Munte din cadrul Diviziei 2 Munte, mare unitate care a luptat și în Rusia. Unitățile subordonate acestei divizii au ajuns aproape de muntele Elbrus. „Diviziile acestea de vânători de munte au fost un fel de model, rușii neavând astfel de unități, numai nemții, ceva cu specific alpin. Erau unități specializate, unde conta în primul rând partea fizică, să știi să schiezi și să te descurci în teren frământat de munte”, a adăugat veteranul de război. A promovat treptat în ierarhia militară, iar în anul 1954 a fost selectat, deși era doar căpitan, ca șef al artileriei regimentare la Regimentul 199 Infanterie. De acolo a fost mutat la comandamentul Regiunii a 3-a Militară, în cadrul căruia și-a desfășurat activitatea în mai multe secții, timp de 25 de ani.

Pentru colonelul Gheorghe Vrapciu anii războiului și frontul i-au întipărit în minte multe momente impresionante de-a lungul timpului. „Eram în Cehia, comandant de pluton și, împreună cu comandantul de baterie, am plecat în recunoaștere, călare. Am zărit la un moment dat lângă un copac un cal legat pe șaua căruia se afla un ofițer german, un sublocotenent tânăr la vreo 22—23 de ani, care din

păcate se sinucisese. Avea încă pistolul în mână. O imagine care mi-a rămas adânc în minte și care m-a afectat foarte mult. Omul murise pentru țara lui. Nu am putut să rămânem indiferenți acestei întâmplări și l-am înmormântat acolo într-o localitate din Cehia, iar calul, un armăsar pursânge, a fost luat de comandantul de baterie, care a primit aprobare de la minister să îl păstreze în cadrul subunității pe care o conducea”, ne-a relatat emoționat colonelul.

Divizionul în care era încădrat la vremea respectivă, avea undeva la 70 de cai, cu care erau tractate tunurile, fiecare atelaj având în compunere câte șase cai. Țineau foarte mult la animale și principala grijă a subunității când ajungea pe front era să îi întrețină și să le dea de mâncare.

Unitatea din care a făcut parte colonelul Gheorghe Vrapciu a fost una bine pregătită, cu misiuni îndeplinite de fiecare dată cu responsabilitate, chiar dacă se aflau sub comandă sovietică, așa cum ne evidențiază acesta: „Noi ca unitate am avut pierderi mici pentru că eram o unitate specială, bine pregătită. Am fost folosiți de unitățile so-

vietice, susținând o unitate din cadrul forțelor lor armate. Pri-meam mulțumiri de fiecare dată de la aceștia deoarece trăgeam foarte bine peste crestele munților, iar pentru ei acesta era un avantaj. Comandanții lor s-au comportat de fiecare dată cu multă eleganță și respect, nu cu duritate cum s-ar aștepta lumea”.

Viața de familie a urmat și ea după perioada grea a războiului. „Pe soția mea am cunoscut-o cum am sosit de pe front,

A fost o căsnicie fericită pentru mine și întreaga familie”, ne-a destăinuit vizibil emoționat colonelul Vrapciu.

Din punct de vedere profesional un singur regret are, acela că nu a reușit să urmeze cursurile învățământului superior al Academiei Militare. Însă este împăcat cu gândul că oglinda vieții sale, în cei 35 de ani de carieră militară, a fost caracterizată prin modestie, atitudine verticală și bun simț.

La centenar și încă 3 ani

In aceeași perioadă a fost vizitat și generalul de brigadă (retr.) Gheorghe Prunduș, născut pe data de 16 iulie 1920, în localitatea Cășeu din

județul Cluj, într-o familie de agricultori. Veteranul de război se apropie vertiginos de 103 ani.

A intrat în armată în anul 1941 și a fost repartizat la Batalionul 11 Vânatori de Munte din Beiuș, urmând apoi Școala de Ofițeri de Rezerva din Ploiești și Școala de Ofițeri Activi din București. Ulterior a fost trimis la Centrul de Infanterie din Făgăraș, primind gradul de sublocotenent. „Am participat cu unitatea la luptele de rezistență până la primirea ordinului de retragere. La trecerea către Târgu-Ocna, am fost luat prizonier de către ruși. Am aruncat tresele de ofițeri, câștile și armele. La percheziție mi-am ascuns bunurile la jambieri, iar bancnotele în căptușala bastii. Ca prizonieri am fost trimși în comuna Larga, unde am fost anunțați că batalionul nostru s-a autodizolvat și să ne salvăm cum putem”, ne-a relatat cu emoție veteranul de război.

Pentru faptele de arme de pe câmpul de luptă, venerabilui veteran a fost decorat cu ordinele „Coroana României” și „Steaua României”.

După război și-a continuat cariera în învățământ, ajungând, pe rând, inspector școlar, șef de secție învățământ, director de școală și ieșind la pensie în anul 1982. La această vârstă are o stare de sănătate bună, fiindu-i alături cei 2 copii, 9 nepoți și 22 de strănepoți. Îi dorim, în preajma aniversării sale, să se bucure de ei, de familie și de cei dragi, în sănătate și să ne revedem la o nouă aniversare! La mulți ani!

✎ **Maior Ionuț SUCIU**

✎ **Plutonier-major Ștefan SZABO**

Lupii Negri la „Anakonda 23”

Au fost zile de foc și acțiune la sfârșitul lunii aprilie pentru militarii ieșeni din Batalionul 151 Infanterie „Războieni”, care au avut o misiune importantă: participarea în cadrul exercițiului multinațional „Anakonda 23” în perioada 28 aprilie — 18 mai. Indiferent de situațiile apărute, „Lupii Negri” au plecat la drum pregătiți pentru a face față tuturor provocărilor.

După un drum lung, în care au parcurs 1.000 de km, „Lupii Negri” au ajuns cu bine în baza militară din Nowa Deba, situată în sud-estul Poloniei. Au plecat de la Iași, au tranzitat Ungaria și Slovacia, realizând astfel și o premieră pentru Armata României: toate cele aproape 60 de mijloace tehnice ale contingentului românesc ajungând în Polonia, după un marș executat pe roți. Nu a fost deloc simplu, având în vedere că este pentru prima

tegrarea acestuia. Ne-am dorit ca prin «Anakonda 23» să demonstrăm că suntem un aliat credibil, că avem expertiza necesară de a acționa oricând ca o structură lider, într-un mediu multinațional. A fost o adevărată oportunitate de instruire și am dorit ca fiecare dintre militarii noștri participanți să rămână cu un bagaj consistent de cunoștințe și experiență, care să fie folosite în activități de instruire de acasă”, ne-a declarat comandantul B. 151 I. și al gru-

dată când deplasarea mașinilor de luptă s-a realizat terestru. A existat astfel o presiune în plus, însă trupele au ajuns cu bine la punctul final, unde au fost primiți de partenerul polonez care le-a oferit tot sprijinul necesar pentru a-și desfășura în cele mai bune condiții misiunea.

Tot acest efort conjugat a fost planificat pentru un singur scop: instruire la cel mai înalt nivel, în cadru multinațional, alături de militarii altor armate membre NATO și parteneri.

B. 151 I. a avut comanda și controlul unui grup de luptă (Battle Group) din care au făcut parte militari din armatele Poloniei și Sloveniei. Acesta a fost format din aproximativ 600 de militari, care au acționat cu peste 120 de mijloace tehnice.

Primul pas, după constituirea structurii, a fost integrarea forțelor în vederea îndeplinirii obiectivelor de instruire, validării procedurilor operaționale și realizarea interoperabilității. În acest sens, militarii români au executat secvențe de instruire în zona de responsabilitate, marșuri tactice, dar și trageri de luptă cu armamentul din dotare în poligonul din Nowa Deba.

„A fost o reală provocare pentru noi să reprezentăm, în acest an, Armata României la cel mai mare exercițiu organizat de partenerul polonez. Echipa de comandă a batalionului a planificat în detaliu întreaga activitate, dar efortul pentru realizarea condițiilor optime de execuție a fost unul multi-eșalon.

Ne-am dislocat cu succes, ne-am asumat comanda grupului de luptă și am realizat in-

pulului de luptă constituit în Polonia, locotenent-colonelul Marius Butilă.

După două săptămâni de instruire integrată la cel mai înalt nivel, participanții și-au dat întâlnire în poligonul Nowa Deba. Grupul de Luptă Multinațional „Black Wolves”, constituit în cadrul exercițiului „Anakonda 23”, a confirmat nivelul de instruire în cadrul unui amplu exercițiu cu trageri de luptă de tip LIVEX, în care s-au folosit toate categoriile de armament și tehnică de luptă din dotarea structurilor participante la exercițiu, militarii ieșeni încheind alături de parteneri o primă etapă a pregătirii.

Cu toate că mediul din Polonia a fost diferit față de cel din poligoanele proprii de instruire, camarazii noștri s-au adaptat ușor la noile condiții, la provocările acestora și au folosit la capacitate maximă toate facilitățile de instruire puse la dispoziție de partenerul polonez.

Chiar dacă exercițiul s-a bazat pe un scenariu semi-fictiv, cei implicați au tratat cu seriozitate fiecare secvență. Pentru a duce misiunea la bun sfârșit, militarii români, polonezi și sloveni au fost sprijiniți de aviația țării gazdă și de tancurile partenerilor americani. Praful dens și fumul negru au împânzit poligonul, iar zgomotul proiectilelor a răsunat asurzitor. Prin sincronizarea efortului întrunit, militarii au confirmat capacitățile și forța grupului de luptă, interoperabilitatea structurilor și au demonstrat că sunt pregătiți să acționeze ca o echipă încheagată, indiferent de natura misiunilor. „Din momentul în care am ajuns în Polonia, am pregătit instruirea în detaliu, am executat recunoașteri în poligon și ne-am sincronizat acțiunile. Zilnic am ieșit în zonele alocate pentru instrucție și ne-am antrenat pentru a rezolva o varietate de incidente. Compania pe care am condus-o a avut de asigurat securitatea unui raion de staționare. Cu fiecare zi petrecută în poligonul polonez coordonarea a fost din ce în ce mai bună, iar cel mai important aspect pe care l-am învățat acolo a fost integrarea și colaborarea cu partenerii”, a mărturisit locotenentul Dumitru Petrovici, comandantul Cp. 1 I. din cadrul grupului de luptă. La rândul său, căpitanul Konrad Witalec, comandantul Cp. Spr. Luptă a declarat că pentru el „nu a fost o noutate, am avut ocazia să mai lucrez cu militarii români și cu cei sloveni în cadrul misiunii EUFOR. Suntem membri NATO cu toții, astfel încât nu este deloc greu să cooperăm, pentru că procedurile sunt similare, avem diferențe doar în ceea ce privește echipamentele. Înțelegerea sarcinilor și a misiunilor nu este o problemă. Lucrul în mediul multinațional este întotdeauna un beneficiu și sunt încântat de acest fapt. Este o sarcină uriașă: sute de militari cu sute de vehicule, executând operații tactice reale.”

După o altă săptămână în care

luptă constituit pentru exercițiu a executat astfel cea de-a doua fază a instruirii care a constat în executarea unui marș tactic pe roți, cu peste 120 de vehicule. Coloane mixte de tehnică militară au străbătut sute de kilometri pe teritoriul național al Poloniei. Pe parcursul marșului, militarii au desfășurat diferite secvențe de instruire cum ar fi: trecerea unui curs de apă pe pontoane, asigurarea unor raioane de staționare

constituite ca baze de patrulare, instalarea unor puncte de control trafic, instruire în comun pentru cunoașterea și aplicarea procedurilor de acțiune într-un mediu operațional întrunit, multinațional și în continuă schimbare. De asemenea, militarii grupului de luptă s-au dislocat în zone împădurite și au testat condițiile apropiate câmpului de luptă, au dormit în corturi lângă mașinile de luptă, au mâncat hrană rece, au înfruntat ploaia și frigul, dar umăr la umăr, ei au confirmat că prin spirit de echipă și voință pot acționa și lupta împreună pentru îndeplinirea misiunii, după aceleași tehnici și proceduri.

După ceremonia de închidere a exercițiului, desfășurată luni, 15 mai, locotenent-colonelul Marius Butilă, comandantul B. 151 I. „Războieni” a făcut un rezumat al întregii activități ce a avut de-a lungul celor 3 săptămâni: „Exercițiul «Anakonda 23» a reprezentat o experiență unică. Nu sunt la primul exercițiu multinațional în calitate de comandant al unui Grup de Luptă, dar cu toate acestea, specificul evenimentului de instruire, dar mai ales modul în care am proiectat forța în Polonia au fost elemente de noutate care au reprezentat o reală provocare, o planificare în detaliu și o execuție pe măsură.

Toate activitățile executate în această perioadă au validat capacitatea de dislocare în afara granițelor a unei structuri de nivel batalion, de asumare a comenzii și controlului unui grup de luptă multinațional pentru realizarea integrării forțelor în scopul atingerii capacității de luptă complete.

Am demonstrat că noi, militarii români, avem atât experiența, cât și maturitatea de a ne asuma calitatea de națiune lider a unei structuri multinaționale. Fără îndoială, plecăm acasă cu un bagaj consistent de cunoștințe care ne vor fi de folos în viitoare activități de instruire.”

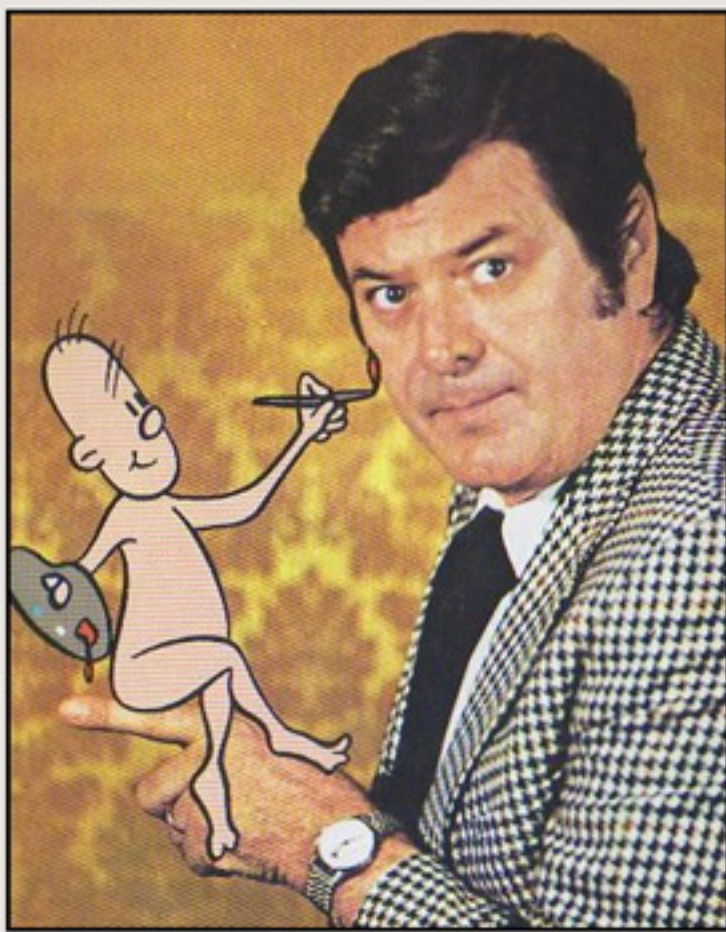
✎ Căpitan Andrei VICOL,

✎ Constantin APETROAEI,

✎ Teodoru ȚILICĂ

Suflet de artist în cinematografia românească

Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la nașterea marelui Ion Popescu-Gopo, artist plastic român, creatorul a nenumărate filme de desen animat în care personajul principal era „omulețul lui Gopo”, o creație proprie care l-a făcut celebru și i-a câștigat câteva premii naționale și internaționale.

De asemenea, a fost actor, editor de film, scenarist și regizor de film. Pseudonimul „Gopo” provine de la numele de familie ale părinților săi, numele de fată al mamei sale, Gorencu, și numele tatălui, Popescu.

Gopo s-a impus, prin creațiile sale artistice, ca o mare personalitate a cinematografului românesc, câștigând, în 1957, premiul „Palme d'Or” la Festivalul Internațional de Film de la Cannes, Franța, cu filmul de scurt metraj „Scurtă istorie”. A primit titlul de Artist Emerit (anterior anului 1962).

Ion Popescu-Gopo s-a născut la data de 1 mai 1923 în orașul București. Gopo a debutat în presă în anul 1939 publicând caricaturi, la fel ca și pionierii animației românești Aurel Petrescu și Marin Iorda. A studiat la Academia de Arte din București, pe care nu a absolvit-o. A urmat în schimb la Moscova un curs de animație pe care l-a absolvit. În animație debutează în anul 1949 alături de tatăl său și Maty Aslan cu scurt-metrajul de animație „Punguța cu doi bani”. Din anul 1950 începe să lucreze la Studioul cinematografic București, în cadrul secției de animație. Primele desene animate erau zoomorfe și constituiau fabule educative în spiritul epocii.

Fiind un spirit inovator și nonconformist, Gopo a încercat întotdeauna să depășească barierele tehnice și modelele, străduindu-se să fie un pionier în tot ce a întreprins. „Omulețul lui Gopo”, sau, cunoscut mai simplu, „omulețul”, creația lui Ion Popescu-Gopo, este personajul nud și schițat din câteva linii, care interpretează însă atât de complet problemele lumii contemporane. Mai târziu a mărturisit că nereușind să realizeze desene animate de perfecțiune tehnică a filmelor americane de animație, Gopo a inițiat o revoltă anti-Disney. „Când am văzut că nu pot să egalez perfecțiunea lui tehnică, am început să fac filme anti-

Disney. Deci, frumusețe — nu, culoare — nu, gingășie — nu. Singurul domeniu în care puteam să-l atac era subiectul”, declara Ion Popescu-Gopo.

Primul său succes, Marele Premiu (Palme d'Or) la Cannes (1957) cu „Scurtă istorie”, a fost și cel mai mare. Georges Sadoul a apreciat la vremea respectivă inovația lui Gopo astfel: „Filmul său acumulează în zece minute idei poetice, într-o povestire umoristică plină de ritm și imaginație. Este foarte important că filmul său nu datorează cu rigurozitate nimic nici lui Disney, nici lui Grimault, nici școlii cehoslovace, nici celei sovietice. Acest filmuleț a fost la Cannes o descoperire care trebuia semnalată prin strălucirea unui mare premiu”. Însuși Ion Popescu-Gopo declara, peste ani: „Am făcut un omuleț cu mare economie de linii. Ochii lui sunt două puncte, nu și-i poate da peste cap și nici nu se uită galeș. Mi-am redus de bunăvoie posibilitățile. Gura lui este aproape imobilă. Nu am folosit nici expresia feței. Subiectul însă a căpătat forță”. În 1958 a urmat „7 arte” cu care Gopo a atins apogeul (obținând Marele Premiu pentru cel mai bun film de animație, la Festivalul de Film de la Tours), dar Ecce homo! (1977) a fost primit cu răceală, astfel încât artistul și-a abandonat pentru moment Omulețul.

La mijlocul anilor '60, creează filmul-pilulă. Câteva exemple de parabole condensate care ilustrează genul sunt: Balanța, Ploaia, Ulciurul. Dând dovadă de creativitate, în anii '80, Ion Popescu-Gopo experimentează noi tehnici de animație: mișcarea acelor de gămălie (Și totuși se mișcă, 1980), a firelor de tutun (Animagic film, 1981), animarea obiectelor, statuetelor, părului (Tu, 1983).

În paralel cu filmele sale de animație, Gopo abordează încă din anul 1956 și filmul cu actori în „Fetița mincinoasă”. El a fost atât scenarist, cât și regizor, încercând paradoxal să rea-

lizeze filme, uneori cu mult deasupra mijloacelor tehnice și materiale avute la dispoziție. „Când am început să lucrez cu actorii, mi-am descoperit parcă niște independențe în mișcare, m-am simțit ca un dinozaur cu membre lungi și neascultătoare”, afirma Gopo la începutul anilor '80. Deși filmele sale cu actori

nu au merite artistice deosebite, Gopo a încercat să ridice filmele la înălțimea imaginației sale. El și-a câștigat astfel incontestabile merite de pionierat, abordând cu curaj basmul, feeria, teme universale și science-fiction-ul, aceasta în condițiile unei dotări tehnice insuficiente. Cunoscând faptul că mijloacele tehnice avute la dispoziție sunt imperfecte, Gopo recurge la parodia SF, realizând filme cum ar fi: „Pași spre lună” (1964) sau „Comedie fantastică” (1975).

Basmele ecranizate de către Ion Popescu-Gopo nu sunt simple ecranizări fidele, ci sunt actualizate și interpretate de imaginația sa. Spre exemplu, în „Rămășagul” (1985) își face apariția o zână care se deplasează pe bicicletă, iar „Maria Mirabela” (1981) nu e o simplă lectură a basmului „Fata moșului și fata babei” cum este considerată de majoritatea criticilor de film, ci un musical.

„Maria Mirabela”, ortografiat în unele surse și Maria (Gilda

Mihai Constantinescu) și fluturile Omide (voce Alexandrina Halic), care simbolizează cele trei elemente vitale ale naturii: apa, focul și aerul, fără de care nu există viață pe pământ.

Pe lângă activitatea sa de scenarist și regizor, Gopo a și interpretat câteva roluri în filmele proprii: Faust XX, Gălaș, Rămășagul, O zi la București, dar și în filme ale altor regizori: O noapte de pomină (1939, r. Ion Șahighian) sau Dimitrie Cantemir (1973, r. Gheorghe Vitănidis), unde l-a interpretat pe țarul Petru cel Mare.

În paralel, ca o recunoaștere a valorii operei sale, Gopo a fost ales în funcții de conducere ale organizațiilor cineastilor: vicepreședinte al Asociației Internaționale a Filmului de Animație, președinte al Asociației Cineastilor din România (1969—1989), director al secției de film din cadrul Organizației Mondiale a Sănătății (OMS). Funcțiile sale din cadrul OMS și al UNESCO explică didacticismul unora din desenele sale animate, cum ar fi Allo,

Manolescu), Mirabela (Medeea Marinescu), este un film român-sovietic din 1981, regizat de Ion Popescu-Gopo, în care sunt combinate jocul viu al actorilor și desenele animate cu participarea compozitorului Eugen Doga și a poetului Grigore Vieru. Piese muzicale au fost cântate în limba română de Anda Călugăreanu, Mihai Constantinescu, Alexandrina Halic, Paula Rădulescu, Adrian Ștefănescu și Grupul Vocal 5T, iar în limba rusă de Leonid Serebrennikov.

Cu toate că nu a beneficiat de o tehnică sofisticată, Ion Popescu-Gopo a reușit să creeze o poveste verosimilă, în care oamenii și personajele de desene animate comunică. Filmul a fost difuzat atât în limba română, cât și dublat în limba rusă. Alături de personajele interpretate de actori, în acest film apar și trei personaje animate: broscuța Oache (voce Anda Călugăreanu), licuriciul Scăpărici (voce

Hallo! (1962). Deși realizările cinematografice ale sale, majoritatea irelevante estetic, provin dintr-un context istoric nefavorabil, Ion Popescu-Gopo este aproape întotdeauna unicul cineast român menționat în enciclopediile cinematografice. La data de 29 noiembrie 1989 moare în urma unui infarct, în timp ce își împingea mașina rămasă înzăpezită pe trotuar pentru a o aduce în curte. Moartea sa a însemnat și sfârșitul animației românești clasice, studioul Animafilm (lipsit de sprijinul statului) ajungând aproape de faliment.

Premiile Gopo, denumite în onoarea complexului creator cinematografic român, constituie o festivitate anuală de premiere a celor mai bune acte din cinematografia românească a ultimului an cronologic (de la 1 ianuarie la 31 decembrie). Prima ediție a avut loc la 26 martie 2007 la București.

Emil MORITZ

MiG-21 LanceR, ultima misiune îndeplinită

Ziua de luni, 15 mai va rămâne, din acest an, o zi cu semnificație aparte pentru aviația română. După mai bine de două decenii și jumătate, în care au apărut cerul României, avioanele de vânătoare MiG-21 LanceR și-au încheiat misiunea.

Nobila misiune a aeronavelor s-a încheiat o dată cu aterizarea celor șase avioane MiG-21 LanceR la Baza 95 Aeriană. Ca un arc peste timp, avionul cu numărul de înmatriculare 6607, primul avion modernizat în con-

Cu fiecare misiune îndeplinită și noi obiective atinse, oamenii din spatele aeronavelor MiG-21 LanceR au ajutat la consolidarea reputației Forțelor Aeriene române în lume. Încă din prima zi a intrării României în NATO, Forțele Aeriene române au îndeplinit cu succes Serviciul de Luptă Permanent — Poliție Aeriană cu aeronave MiG-21, în varianta modernizată LanceR, ca o dovadă incontestabilă a interoperabilității dintre aviatorii români și cei din

fiecare dată, încă de la începuturile aviației, binomul pilot-tehnic fără de care zborul nu ar exista.

Nu știm dacă unui avion îi poți mulțumi, dar cu siguranță nimeni nu poate uita momentele unice petrecute alături de MiG-21 LanceR și oamenii săi. Au fost clipe în care mirosul de gaz de avion, căldura, ploaia, frigul sau ninsoarea de pe bretelele aerodromurilor au pus în inimile tuturor participanților la zborurile legendei „cavalerului de dural”, pasiune și dăruire.

Deși ani buni ele au fost pilotate doar de personal masculin, avioanele MiG-21 LanceR au oferit și momentul unor premii. Deși era a doua femeie-pilot ce zbura cu legendarul avion supersonic, pentru cei de la Baza 71 Aeriană, **locotenent-comandorul Romina Mirza** a fost cea care a dus ștafeta femeilor la manșa avioanelor cât s-a putut de sus. A început zborul ca pilot-elev, în anul 2010, pe avionul de școală și antrenament Iak-52. La început, pașii i-au fost timizi, deoarece domeniul era total necunoscut pentru ea. Prima idee și totodată primul îndemn că ar putea vreodată să zboare avionul supersonic a venit de la instructorul său de zbor din acea perioadă, **comandorul Valentin Ilea**, care îi spunea: „Vei fi prima fată care zboară țeava la Câmpia Turzii!”... și cam așa s-a conturat un vis.

Încurajările lui și ale celorlalți instructori, corelate cu evoluția României pe parcursul pregătirii la Iak-52 și IAR-99 Standard, i-au dat încredere și au determinat-o să îndrăznească.

că. „Astfel MiG-ul 21 LanceR a devenit obiectivul meu, care, odată atins, s-a materializat în cea mai frumoasă etapă din cariera mea de pilot militar”, a adăugat locotenent-comandorul Romina Mirza. A avut răbdare și a parcurs pas cu pas fiecare treaptă de pregătire din evoluția unui pilot militar de avion supersonic. După finalizarea programului de zbor pe avionul subsonic IAR-99 Șoim, la Baza 95 Aeriană din Bacău, și acumularea unui număr suficient de ore de zbor pe reacție, a efectuat cursul de trecere pe aeronava MiG-21 LanceR, fiind încadrată în Escadrila 711 Aviație Luptă, la Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii. Nu i-a fost deloc ușor, dar a reușit să zboare cu

legendarul „cavaler de dural”. Primul zbor cu avionul MiG-21 LanceR l-a executat la 6 mai 2016, întâmplător tot la Bacău, deoarece Escadrila 711 era detașată, în acea perioadă, pe respectivul aerodrom. „Această potrivire a fost în avantajul meu, emoțiile primului zbor fiind diminuate de faptul că raionul îmi era perfect cunoscut. Zburasem la Bacău doi ani și jumătate. Zborul, în sine, a fost minunat! Raionul cunoscut, avionica asemănătoare cu a Șoimului, explicațiile calme și prompte ale instructorului, au compensat diferențele legate de altă manevrabilitate și viteze mai mari. Deși am simțit treapta de dificultate, am știut din acel moment că era doar începutul unei mari provocări”, a spus locotenent-comandorul Romina Mirza. În anul 2019 a obținut și calificarea pe care o consideră cea mai mare realizare a carierei sale de până acum, și anume pilot operațional pe aeronava MiG-21 LanceR, în Serviciul de Luptă Permanent-Poliție Aeriană sub comanda NATO.

„La toate aceste misiuni, LanceR-ul a fost prietenul meu. O dată cu legarea în chingi și începerea operațiunilor de pornire pulsul se liniștește, mintea se concentrează, cabina aeronavei fiind mediul confortabil pe care îl cunosc atât de bine. Avionul devine liantul dintre necunoscut (misiunea reală) și cunoscut (antrenamentul), a adăugat Romina.

Dotarea Forțelor Aeriene Române cu aeronava F-16 reprezintă un salt înainte din punct de vedere al tehnologiei și capacității de acțiune în spațiul aerian, dar și tranziția către

figurația LanceR C, a aterizat pe aerodromul moldav. A fost emoție, au fost aplauze, iar câteva mii de români au venit să-i spună „La revedere!” apărătorului cerului României.

„Pilot: LanceR 01, for the last time, ready for departure! Turn: LanceR 01, cleared for takeoff! Vă mulțumim pentru serviciul în Forțele Aeriene ale României!”, s-a auzit în turnurile de control din Bazele 71 și 86 Aeriene, ca mai apoi ultimele MiG-uri 21 LanceR să se îndrepte spre Baza 95 Aeriană „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” din Bacău, spre a fi stocate și conservate.

Șase aeronave au decolat așadar în cadrul unor ceremonii militare, din Baza 86 Aeriană „Locotenent Aviator Gheorghe Mociorniță” de la Borcea, și din Baza 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu” de la Câmpia Turzii.

Activitatea de la Borcea s-a desfășurat în prezența ministrului apărării naționale, **Angel Tîlvăr**, a șefului Statului Major al Apărării, **generalul Daniel Petrescu**, șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, **generalul-locotenent Viorel Pană**, și a comandantului bazei, **generalul de flotilă aeriană Cătălin-Eugen Micloș**.

În baza 71 Aeriană, după 36 de ani de la aterizarea primelor două MiG-21 pe aerodromul de la Câmpia Turzii, formația de MiG-21 LanceR a survolat pentru ultima dată aerodromul transilvan. Baza 71 Aeriană a acordat respectul cuvenit acestui „cavaler de dural”. Ceremonia militară a avut loc în prezența șefului Direcției planificare strategică din cadrul Statului Major al Apărării, **generalul-major Remus Bondor**, a locțiitorului șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, **generalul de flotilă aeriană Leonard Baraboi** și a comandantului bazei, **comandorul Dumitru Călin Hulea**.

structurile Alianței Nord-Atlantice.

S-au scris pagini frumoase de istorie aeronautică de-a lungul timpului, s-au realizat premii. Uneori, însă, povestea operării acestui avion a fost scrisă și cu sacrificii, durere și lacrimi, piloți, maeștri ai aerului, pierzându-și viața, decolând spre înaltul cerului, într-un MiG-21, fără a mai reveni. Sacrificiul lor suprem, cu siguranță, nu va fi uitat niciodată.

Pentru mulți din echipele care au deservit acest avion, regretul de a nu-l mai vedea într-o trecere la verticală vreunui spectacol aerian sau că vor mai trăi clipa unică a fulgerării de tunet și a flăcării forțului motorului, a fost vizibil resimțit. Orice incursiune într-o arhivă foto sau a trăirilor fiecăruia din cei care au deservit acest aparat de zbor, se transformă în orice moment, previzibil, într-o frumoasă întoarcere în timp, într-o rețineră a unor clipe unice.

Pentru ca totul să funcționeze, ingineri și maeștri militari au făcut mereu cea mai bună echipă astfel încât caracteristicile de funcționare ale avioanelor să fie în parametri, consemnate apoi în caietele de exploatare. Și nu a fost niciodată vorba de grade, ci de toți oamenii Forțelor Aeriene Române, care au fost lângă această legendă, oferindu-i valoarea cuvenită. Fiecare din ei consideră că dacă cineva ar trebui să mulțumească redutabilului vânător MiG-21 LanceR, după ce fumul roților s-a ivit la ultima aterizare, aceia trebuie să fie toți, pentru că avionul și-a împlinit menirea de a apăra cerul României.

După fiecare aterizare, nu doar o semnătură în carnetul avionului de la pilotul care s-a întors din aerul rece și rarefiat al stratosferei, ci și o strângere de mână a consfințit de

obiectivul final: aeronava de generație a V-a, pe care România, stat de flanc al Alianței, o merită și de care este mare nevoie. Astfel, primele avioane F-16 care vor veni din Norvegia vor face parte din escadrila care va fi înființată în Baza 71 din Câmpia Turzii. În prezent, România are o singură escadrilă de F-16 în Baza Aeriană Borcea.

Serviciul de Luptă Permanent — Poliție Aeriană va fi executat în continuare cu aeronavele F-16 din dotare, sprijinite de aeronavele aliate dislocate în România, în cadrul misiunii de Poliție Aeriană Întărită (Enhanced — Air Policing), sub comandă NATO.

Maior Ionuț SUCIU

ORIZONT
MILITAR

REDACTOR-ŞEF

Maior IONUȚ SUCIU

int. 0418

0264/590669

SECRETAR GENERAL

DE REDACȚIE

int. 0366

SECRETARIAT TEHNIC

DE REDACȚIE

Plutonier-adjutant principal

ȘTEFAN VIOREANU

(corespondență-expediție)

int. 0218

EMIL MORITZ

(fotoreporter)

int. 0228

COLABORATORI

Maistru militar clasa a III-a

RADU CIOLOCA

Plutonier-major

OVIDIU SFÎRIAC

TIPOGRAFI

Plutonier-adjutant

DOREL BADIU

SABIN STÎNA

int. 0385

RESPONSABIL DE NUMĂR

EMIL MORITZ

ADRESA REDACȚIEI

U.M. 02565/A, Cluj-Napoca,
Piața Ștefan cel Mare nr. 1—3

cod. 400133

Tel. 0264/590563 int.

Fax. 0264/590557

ISSN 1842—3434

e-mail: orizontmilitar@yahoo.com

B. 0362 C. 333

Opiniile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea editorului sau a redacției. Manuscrisele nu se înapoiază.

Pentru redactarea paginii „Mapamond” — Actualitatea militară internațională — sunt folosite informații preluate de la principalele agenții de presă, precum și din publicații de specialitate naționale și internaționale.

Actualitatea militară internațională

Suplimentarea
ajutorului UE
pentru Ucraina

Statele membre ale Uniunii Europene au convenit să suplimenteze cu 3,5 miliarde de euro Fondul european pentru pace.

Ungaria s-a pronunțat împotriva plății următoarei tranșe de aproximativ 500 de milioane de euro către EPF (European Peace Facility) de către statele membre, invocând nemulțumirile privind includerea pe „lista neagră” a OTP Bank de către ucrainenii, a declarat ministrul ungar de externe. „Suntem gata să ne răzgândim dacă ucrainenii pun capăt statutului ridicol și mincinos prin care OTP, cea mai mare bancă maghiară, se află pe lista sponsorilor internaționali ai războiului”, a spus

cearcă să își stabilizeze relațiile furtunoase. Într-o notificare adresată Congresului, Departamentul de Stat al SUA a anunțat vânzarea către Taiwan de muniție pentru tunuri de 30 mm la prețul de 332,2 milioane de dolari și de piese de schimb pentru arme și vehicule militare la 108 milioane de dolari.

Aceste vânzări ar ajuta Taiwanul să își mențină o capacitate defensivă credibilă, însă ele nu ar modifica echilibrul militar de bază din regiune, a explicat Departamentul de Stat. Congresul american are dreptul de a respinge această vânzare de arme, dar o astfel de eventualitate este foarte puțin probabilă, într-un moment în care majoritatea parlamentarilor fac presiuni pentru ca SUA să își sporească sprijinul militar pentru Taiwan în fața Chinei.

Statele Unite vând de mult timp arme Taiwanului. China consideră că insula face parte din teritoriul său și nu exclude

dintre cele două armate s-au dezvoltat bine, și a adăugat că Beijingul dorește să le promoveze la un nou nivel.

Întrevederea a avut loc după ce nava militară americană USS Ronald Reagan a făcut duminică, 25 iunie, o escală în portul vietnamez Danang, a treia a unui portavion american de la încheierea războiului din Vietnam.

Vizita navei americane a avut loc într-un context de tensiuni între China și Statele Unite în Marea Chinei de Sud, revendicată în mare parte de China, în timp ce cele două puteri își dispută influența în această regiune cu resurse energetice importante.

În ultimele săptămâni, Li s-a întâlnit și cu comandantul forțelor armate sud-africane și cu șeful armatei thailandeze, dar nu a discutat cu secretarul apărării al SUA, Lloyd Austin.

Li și Austin au participat la un summit de securitate în Singapore la începutul lui iunie, însă ministrul chinez a declinat propunerea de a avea o întrevedere.

Numit în funcție în luna martie, Li Shangfu, se află pe lista oficialilor sancționați de SUA pentru rolul său într-o achiziție în 2017 de la cel mai mare exportator rus de armament. China a declarat la rândul ei că dorește ca SUA să renunțe la sancțiuni pentru facilitarea discuțiilor.

Polonia dorește
arme nucleare
pe teritoriul său

Prim-ministrul Poloniei, Mateusz Morawiecki, a declarat că țara sa dorește să se alăture programului de schimb nuclear între țările NATO, având în vedere intențiile Rusiei de a desfășura arme nucleare tactice în Bielorusia.

Morawiecki a confirmat că Varșovia este interesată să participe la programul NATO „Nuclear Sharing”, dar că decizia finală va depinde de partenerii americani. „Decizia finală va depinde de partenerii noștri americani și din NATO. Ne declarăm dorința de a acționa rapid în această chestiune”, a declarat premierul polonez, după summitul de la Bruxelles.

NATO „Nuclear Sharing” presupune ca focoarele nucleare să fie furnizate statelor membre care nu au propriile arme nucleare, programul făcând parte din politica de descurajare nucleară al NATO. Din noiembrie 2009, în cadrul acestui program, arme nucleare americane au fost amplasate în Belgia, Germania, Italia, Țările de Jos și Turcia.

Anunțul vine și în contextul în care președintele rus Vladimir Putin a declarat că primele focoare nucleare tactice rusești se află deja în Bielorusia, iar transferul va fi finalizat până la sfârșitul anului.

Maior Ionuț SUCIU

Péter Szijjártó. Ungaria blocase deja plata acestei tranșe de către statele membre în luna mai, invocând aceeași problemă. EPF, creat în 2021, este un instrument în afara bugetului, care vizează sporirea capacității UE de a preveni conflictele și de a consolida pacea și securitatea internațională. Fondul a fost folosit de statele membre ale UE pentru a finanța ajutorul militar pentru Ucraina.

Sprijinul suplimentar angajat de UE pentru Ucraina a venit în urma anunțului făcut de blocul comunitar cu privire la cea de-a 11-a rundă de sancțiuni împotriva Rusiei. „Pachetul include măsuri menite să contracareze eludarea sancțiunilor și listările individuale”, a declarat președinția suedeză a Consiliului UE.

Schimburi militare
între SUA și Taiwan

Statele Unite au anunțat vânzarea de muniții și piese de schimb militare în valoare de 440 de milioane de dolari către Taiwan, ca parte a sprijinului său pentru insula autonomă revendicată de China. Această vânzare, modestă, nu lărgeste gama de arme americane livrate Taiwanului, dar vine într-un moment în care Washingtonul și Beijingul în-

posibilitatea de a o lua înapoi într-o zi, cu forța dacă este necesar.

Secretarul de stat american Antony Blinken s-a aflat, la mijlocul lunii iunie, la Beijing, într-o vizită rară în timpul căreia ambele părți și-au menținut pozițiile cu privire la Taiwan, sperând în același timp să mențină comunicarea pentru a preveni escaladarea tensiunilor într-o confruntare armată.

Această vânzare nu ar lărgi gama de arme americane livrate Taiwanului, dar ea vine într-un moment în care Washingtonul și Beijingul încearcă să-și stabilizeze relațiile furtunoase.

Cooperare militară
între China și Vietnam

China dorește să dezvolte o legătură mai strânsă cu Vietnamul pentru a întări comunicarea și cooperarea la nivel înalt între cele două armate, a declarat ministrul apărării, Li Shangfu, într-o întrevedere la Beijing cu omologul său vietnamez, Pham Van Giang.

Într-un comunicat emis de Ministerul Apărării, ministrul Li a indicat că situația internațională actuală este haotică și interconectată, iar securitatea regiunii Asia-Pacific se confruntă cu provocări.

Ministrul chinez al apărării a evidențiat faptul că relațiile

Reușite sportive în competiții cu tradiție

O nouă participare la Cadet Cup

A treia ediție a concursului internațional Cadet Cup, organizat de Ministerul Apărării din Ungaria, în cooperare cu Asociația Sportului Militar din Ungaria a avut loc în perioada 17—20 aprilie, în localitatea maghiară Balatonakaratty.

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia a participat și în acest an la competiție, elevii caporal Tudor Creț și Raul Cazan și elevii fruntași Raluca Cluciu și Damian Uțiu fiind cei care au alcătuit delegația reprezentativă a colegiului. Din echipă au mai făcut

trarea sunt elemente definitorii într-un concurs în care nivelul echipei este dat de cel mai slab pregătit”, a evidențiat căpitanul George Minicuță.

Clasarea formației românești pe locul șapte reprezintă un reper pentru pregătirea care se face în alte licee militare din țări europene, dar și un start încurajator pentru diversificarea pregătirii militare și pentru viață a celor care urmează cursurile instituțiilor militare de învățământ.

Tinerii elevi militari vor reuși clasări mai bune, la edițiile viitoare, mai ales că experiența acumulată poate fi transmisă și celor de la celelalte colegii naționale militare din țară.

Este de așteptat ca, la urmă-

să, baschet, handbal, volei (masculin și feminin), tir și triatlon, ca probe aplicativ-militare. Pentru toate probele a fost stabilit un clasament pe echipe, iar la tir, triatlon militar, atletism și tenis de masă și un clasament individual. După disputarea probelor, clasamentul general pe loturi a fost întocmit prin însumarea punctelor obținute la fiecare probă/joc din etapa I și etapa a II-a.

Olimpiada sportului militar liceal este organizată anual și condusă de către Serviciul Educație Fizică Militară din cadrul Statului Major al Apărării, în baza calendarului sportiv, fiind găzduită în acest an de Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia.

La festivitatea de deschidere a Olimpiadei sportului militar liceal loturile sportive ale celor cinci colegii naționale militare din țară au așteptat nerăbdătoare începerea competițiilor. Festivitatea s-a desfășurat în prezența colonelului Cristian Pelea, șeful Serviciului Educație Fizică Militară din cadrul Statului Major al Apărării și a comandantului Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, colonelul Marcel Domșa.

Fiecare lot a avut câte 75 de sportivi, șapte antrenori și un șef de lot. Adăugând la aceștia corpul de arbitri și echipa de organizare, a rezultat un număr de peste 400 de participanți la etapa albaiuliană a Olimpiadei sportului militar liceal.

Toate zilele competiției au fost ocupate, de dimineața până seara, de meciuri și evenimente, programul fiind gândit în cheie olimpică, prin cumulul de probe diverse, de la cele individuale, aplicativ-militare, la sporturi de echipă. Pentru ca programul să fie unul accesibil, mai ales că existau la toate loturile sportivi care evoluau la mai multe probe, a fost nevoie să se utilizeze mai multe baze

dintre sportivi, elevii claselor a XII-a, a fost ultima competiție sportivă de anvergură, iar pentru alții prima. Însă pentru fiecare în parte, motivația a fost aceeași, să dea tot ce are mai bun, fiind momentul în care se culeg roadele pregătirii, antrenamentelor, efortului, implicării, determinării și dorinței de victorie acumulate peste an.

În spatele oricărei medalii, timp sau scor obținute se află un efort imens din partea tuturor — disciplină, sacrificiu, timp și dedicare, iar în toate cele 5 zile asta s-a văzut la fiecare dintre concurenți, indiferent de locul obținut în clasamentul general.

În urma rezultatelor obținute de cele cinci loturi atât în prima etapă desfășurată la Breața, cât și în cea de-a doua etapă de la Alba Iulia, Spartachiada și-a desemnat câștigătorii. Astfel, pentru al doilea an consecutiv Colegiul Național Militar „Dimitrie Cantemir” a reușit să păstreze la Breața cupa competiției, secondat de colegiul gazdă, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” și Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare” ca ocupant al locului al treilea. Colegiile Naționale Militare „Tudor Vladimirescu” și „Alexandru Ioan Cuza” au ocupat treapta a patra, respectiv a cincea în ierarhie.

În cadrul festivității de premiere cei mai buni sportivi, antrenorii și instructorii acestora au fost recompensați cu medaliile, cupe și diplome din partea organizatorilor și cu aplauze din partea tuturor celor prezenți, iar organizatorii și gazdele au oferit plachete și diplome de apreciere.

La finalul competiției istovitoare, colonelul Cristian Pelea a concluzionat: „Sunt extrem de bucuroși de faptul că am văzut tineri talentați, care pe lângă școală și programul cazon, găsesc timp să meargă la antrenamente și să fie pasionați prac-

parte, ca parteneri de antrenament și rezerve, eleva sergent Ana-Maria Pomuhaci, elevul caporal Alexandru Szasz și elevii fruntași Fineas Lascu și Patric Sotoc. Liceenii albaiulieni au fost conduși, în această intensă aventură sportivă de căpitanul George Minicuță și profesorul Geanina Ilie.

Pregătirea elevilor militari albaiulieni a fost condusă de un colectiv tehnic extins care, pe lângă cei care au efectuat deplasarea în Ungaria, i-a mai cuprins pe: sergentul-major Cătălin Buța, de la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, dr. Octavian Bădoiu de la Grupul 210 Sprinț „General de divizie Ioan Macri” al Statului Major al Forțelor Aeriene, maistrul militar clasa I Gabriel Petric, Baza 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu” Câmbia Turzii, Dan Ardelean din cadrul ISU Alba și Didi Roșca, de la Federația Română de Orientare.

Ardelenii s-au clasat pe locul al șaptelea, ei având și avantajul experienței acumulate în anii anteriori. De altfel, echipa Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia a participat la toate cele trei ediții de până acum ale Cadet Cup, fiind și prima formație românească invitată și participantă la competiția din Ungaria.

„Cadet Cup este o competiție foarte bine organizată, ce se desfășoară într-un loc deosebit și cu un efort deosebit din partea organizatorilor. Este importantă echipa dar și un lider ales din rândul elevilor care să impulseze permanent.

Pregătirea fizică și concen-

toarele ediții, fiecare colegiu național militar să poată alocă resursele necesare pentru deplasarea unei delegații la Cadet Cup, competiție care își conturează o identitate puternică în seria manifestărilor de profil.

Olimpiada sportului militar liceal

Peste 360 de sportivi din cele cinci colegii naționale militare din țară, alături de antrenori și instructori militari, au participat în perioada 12—18 mai 2023, la Alba Iulia, la Olimpiada sportului militar liceal — etapa a II-a. Cunoscută și sub numele de Spartachiada, competiția este o întrecere de tradiție între colegiile naționale militare, sportivii așteptând cu nerăbdare întrecerile pentru a-și dovedi pregătirea sportivă și pentru a obține rezultate remarcabile, toate în adevăratul spirit al fair-play-ului.

La startul competiției s-au aliniat loturile sportive ale colegiilor naționale militare din țară: Alba Iulia, Câmpulung Moldovenesc, Constanța, Breața și Craiova.

Dacă în prima etapă a olimpiadei, desfășurată la Breața, în perioada 31 martie — 4 aprilie 2023, au fost cumulate punctele de la probele de orientare, cros, șah și fotbal, de această dată programul a fost mult mai dens, timp de cinci zile, pe terenurile și în sălile de sport ale instituțiilor de învățământ din cetatea Marii Uniri având loc întreceri la șapte discipline sportive: atletism, tenis de ma-

sportive. Astfel, întrecerile au avut loc la poligonul redus al CNMMV, la Stadionul Cetate, la sala de sport a CNMMV și la sala de sport a Universității „1 Decembrie” din Alba Iulia.

Pe perioada desfășurării competițiilor fiecare sportiv a încercat să aducă plus-valoare echipei pentru îndeplinirea obiectivului comun. Pentru unii

ticanți de sport. Am văzut meciuri și concursuri foarte frumoase, am văzut lacrimi de bucurie și, deopotrivă, lacrimi amare, de tristețe. Ceea ce este mai important, am văzut dorința tuturor de a se reîntâlni și anul viitor, unii cu dorința revanșei, alții cu obiectivul de a-și păstra supremația.”

Malor Ionuț SUCIU